

ikke til Dumping i egentlig Forstand, idet de nævnte Omstændigheder i samme Grad trykker paa Indlands- og Eksportprisen. Men i Erkendelse af, at der herved skabes vanskeligere Konkurrenceforhold for den udenlandske Industri, har man i flere Lovgivninger reageret herimod og indført anti-dumping-lignende Foranstaltninger, saaledes bl. a. i England, Østrig og Czekoslovakiet.

Paa lignende Maade forholder det sig med den saakaldte Valutadumping. Dette Fænomen opstaar derved, at Prisniveauet i et Land med synkende Valuta ikke formaar at stige i samme Tempo, som Devisekursen falder. Derfor kan Industrien i et Land med synkende Valuta arbejde med lavere Udgifter til Lønninger, Generalomkostninger og ogsaa ofte Raamaterialer end Industrien i Lande med stabil Valuta, og Eksportøren kan udnytte den Margen, der bestaar mellem Prisen i Indlandet og Prisen paa Verdensmarkedet, saaledes at han med Lethed kan opnaa en Pris, der ligger højere end Prisen i Indlandet, men dog stadig lavere end Prisen paa Verdensmarkedet. Denne Art af Dumping, hvis man vil kalde den saaledes, er imidlertid et Fænomen af forbigaaende Art; thi standser Valutafaldet paa et vist Punkt, indvirker dette hurtigt paa Priserne i Indlandet, idet Forskellen mellem Pengenes Indlands- og Udlands Købekraft forringes, og finder der en Valuta-Stabilisering Sted paa et eller andet Niveau, vil Muligheden for Valutadumping efterhaanden ophøre.

I Bilag 1 og 2 vil findes Kurver, der viser Importen her i Landet, forskudt 2 Maaneder, i Forhold til de forskellige valutavægs Landes Kurssvingninger.

Det i lovtæknisk Henseende særegne ved det, man i videre eller snævrere Forstand kalder Antidumping-Love, er dette, at de er rettet mod Produktionen i et enkelt eller flere af de Lande, fra hvilke Dumpingen sker. Der har været rejst Tvivl om saadanne Loves Forenelighed med traktatmæssig sikret Mestbegunstigelsesret, men den herskende Opfattelse synes dog at være, at denne Ret ikke krænktes, idet Antidumping-Love i og for sig er rettet mod alle Lande, selv om de derigennem muliggjorte Foranstaltninger først træder i Kraft, naar Betingelserne derfor indtræder i et enkelt eller flere Lande.

Den udenlandske Antidumping- og anden Industri-Beskyttelses-Lovgivning.

England.

England har i Modsætning til de engelske Kolonier først efter Krigen indført Anti-Dumping-Foranstaltninger og tager i saa Henseende til Udgangspunkt Produktionsomkostningerne enten i Fabrikationslandet eller i England. I vidt Omfang kræves, i Modsætning til Kolonierne, Parlamentets Medvirkning til Gennemførelsen af disse Foranstaltninger.

„Safeguarding of Industries Act 1921“ bestemmer, at dersom det gennem en Undersøgelse, foretaget paa Foranledning af *Board of Trade*, konstateres, at en Vare sælges i Storbritannien til en Pris, der ligger under Produktionsomkostningerne i Fabrikationslandet, eller til en Pris, hvortil den samme Vare med Fordel kan fremstilles i Storbritannien, og hvis det endvidere findes, at en saadan Indførsel foraarsager eller maa formodes at ville foraarsage Arbejdsløshed i Storbritannien, kan der paalægges Varen en Dumping-Afgift af $33\frac{1}{3}$ pCt. af Værdien. Hvad særlig angaar Valuta-Dumping, var det en Forudsætning, at det paagældende Lands Valuta var sunket mindst $33\frac{1}{3}$ pCt. i Forhold til Sterling. Valuta-Dumping-Bestemmelsen ophørte at gælde fra 20. August 1924 og er kun bragt til Anvendelse i ret begrænset Omfang.

Derimod bestaar stadig Bestemmelsen om almindelig Dumping i „Safeguarding of Industries Act“ modificeret ved en Bekendtgørelse af 3. Februar 1925, der lægger Hovedvægten paa, om den importerede Vare sælges til en Pris, der ligger under Produktionsomkostningerne i Storbritannien, og paalægger den nedsatte Undersøgelseskommission, før den anbefaler en Dumping-Afgift, at undersøge forskellige Forhold, hvoraf de væsentligste er følgende:

Hvorvidt Importen er unormal og paavirker Beskæftigelsesgraden i Storbritannien.